

HALKEVLERİ

Bülteni 2020 4 Mayıs

Giriş Yazısı
1 Mayıs'ın
Gösterdiği
Yol

Kadın Mücadelesi
Kadınlar
1 Mayıs'ta

İşçi Hareketi
Marketlerden
Yükselen Sese
Kulak Verin

İşçi Hareketi
Emek Düşmanı
İktidar
İş Başında

Ekonomi
200 Milyar TL
Nerede

Ekoloji
Bir Ayda
19 Yeni
ÇED

Ekoloji
Sermayenin
Birikim Alanı
Elektrik Enerjisi

Emeğin Ülkesini Kurmak için

Tek Yol Devrim Tek Yol Sosyalizm

halkevleri

1 Mayıs'ın Gösterdiği Yol

2020 1 Mayıs'ını Koronavirüs salgını koşullarında yaşadık. Saray rejiminin, diktatörlüğün baskı ve yasaklarını "korona günleri"ni de gerekçe haline getirerek tırmandırdığı koşullarda kutladık. 1 Mayıs; işçilerin, halkın, toplumsal muhalefetin, ilerici-sol kurumların hareket kabiliyetinin kısıtlandığı koşullarda devrimcilerin de önderliği ile yeni yaratıcı halk eylemleri ile gerçekleşti.

Önümüzdeki en az bir yılımıza damgasını vuracak salgın hastalık sürecinin kısıtlarına karşı ilk büyük mücadele deneyimi olarak toplumsal muhalefetin önünü açıcı nitelikte sonuçları olmuştur.

1 Mayıs süreci geleneksel örgütlerin, düzene teslim olmuş sendikacılığın her yıl düzenlediği yasak savan gösterilerinin de olmadığı koşullarda, aşağıdan işçi inisiyatifleriyle örgütlendi. Bu, sendikaların işçi kitleleri ve halk üzerindeki etkisizliğini açığa çıkardı. Bu süreç, aşağıdan mücadeleler için örgütlenmiş bir toplumsal muhalefet çalışmasının acil bir ihtiyaç olduğunu bir kez daha ortaya koydu.

Açığa çıkan bir başka şey de solun etkin olduğu işçi mahallelerinin işçi sınıfının doğrudan eylem alanı olma özelliğidir. Balkonlardan yapılan ve yaygın olarak sıradan yurttaşın katılabileceği eylem biçimi dönemin yaratıcı eylem biçimlerinden biridir. Balkonlardan pankart sallama, iş yeri eylemleri, çöp kamyonları ile konvoylar, büyük araç konvoyları, küçük gruplar halinde sokak gösterileri ve belki de en önemlisi etkisiz kalan sendika bürokrasilerine rağmen aşağıdan işçi inisiyatifleri sürecin öne çıkan yönleri oldu.

Sosyalist hareketin kimi devrimci grupları hariç bir siliklik ve atalet hali göze çarptı. Pandemi sürecinde hareket halinde olanlar 1 Mayıs'ta da sokağı örgütlemeye varlık gösterebildiler. Türkiye solunun zaten zayıf olan kitle sevk ve idare edecek örgütsel kanallarının, salgın sürecinde iyice zayıflaması bize doğrudan örgütsel yolla ulaşma çabasında çok aşağıdan hareketi örgütleyen bir tarzın önemini ve taban hareketinin örgütlenmesinin gerekliliğini gösterdi. Solun ilk defa tek başına inisiyatif aldığı, milyonlarca insanın basit yaygın çağrılarla buldukları her yerde seslerini çıkarmalarının araçlarını ve yöntemlerini geliştirmenin önemi ortaya çıktı.

1 Mayıs ve Halkevleri

Bu koşullarda 1 Mayıs'ı örgütlemenin normal koşullardan çok daha fazla enerji ve yaratıcılık gerektirdiğini de öğrenmiş olduk. Görmüş olduk ki, bu tür zorlu koşullar; ancak örgütlüyseniz, militan bir dinamizme, politik bir kafa açıklığına ve mücadele geleneklerine sahipseniz aşılabılır.

Halkevleri olarak 1 Mayıs'ta güzel işler çıkardık. Bu sürecin kısıtlarından dolayı, 1 Mayıs kutlamalarının ana mecrası; sosyal medya, evler, balkonlar, sitelerin bahçeleri oldu. Sürecin tek demeyelim ama öne çıkan örgütü olduk. Neo-liberalizme karşı hak mücadeleleri sürecinde edindiğimiz deneyimlerin ve reflekslerin örgütümüze kök saldıgını bir kez daha görmüş olduk. Militan yaratıcı mücadele geleneğimiz tekrar açığa çıktı. Başta üç büyük kent olmak üzere birçok ilde militanca sokağa çıkma irademiz, motivasyon içeren öncü nitelikleriyle sürece damgasını vuran etkinliklerimizdi. Gerek ön çalışma ve çağrılar, gerekse 1 Mayıs günü yaptıklarımız etkiliydi. Sokak eylemlerimiz, işyerleri ziyaretlerimiz, işçilere karanfil dağıt-mamız; yazılamalar, afiş-sticker çalışmaları; basılı dövizlerimizle oluşturduğumuz sanal kortejlerimiz, hazırladığımız etkili sosyal medya görsellerimiz, balkon çalışmalarımız kendisini gösterdi.

Ancak bizde de bu yeni sürece uyum sağlama konusunda çeşitli tutukluklar ve eksiklikler mevcut. Bu süreci kavrama, yeni yaratıcı mücadele yöntemleri bulma ve etkinliklerimizin duyurulması için sosyal medyayı kullanma konusunda zafiyetlerimiz var. 1 Mayıs süreci, bizim de eksiklerimizi ve hatalarımızı göstermesi açısından önemli bir süreç oldu. Şimdi birçok arkadaşımızın keşke şunu da şöyle yapsaydık, bunu niye böyle yapmadık hayıflanmalarını duyuyoruz. Bize kendimizden başka engel yok!

Bu zor koşullarda güzel bir mücadele günü örgütledik. Hepimizin eline sağlık. Yolumuz açık olsun.

Kadınlar 1 Mayıs'ta

Tüm dünyanın pandemi ile kaos içerisinde bırakıldığı bir dönemde 1 Mayıs'ı geçirdik. Erkek şiddeti, yoksulluk, işsizlik ve pandemi ile terbiye etmeye çalışan bir düzen karşısında dünyayı emeği ile yeniden üreten kadınlar olarak emeğimizi savunduk. Kadınlar Birlikte Güçlü'nün çağrısıyla sarı bezlerimizi balkonlardan sallandırdık, görünmeyen emeğimizi görünür kıldık. Evde, işte, sokakta, atölyede, mutfakta, hastanede bulunduğumuz her yerde emeğimize, bedenimize ve kimliğimize sahip çıkarak 1 Mayıs'taydık. Bir evin balkonundan "görünmeyen emek sesini yükselt" pankartı sallandı, yan komşumuzdan Yaşasın 1 Mayıs sloganı yükseltti.

Evde bakım emekçisi, hastanede hemşire, doktor, hasta bakıcı, temizlik işçisi, tekstilde halı dokuyan maske yapan bir işçi, marketlerde kasiyer, mağazalarda satış elemanı olmak üzere salgında en önde çalışıyoruz ve salgın mücadelenin en ön cephesini oluşturuyoruz. Ücretli ve ücretsiz emeğimiz için 1 Mayıs'taydık.

"Bizler İstanbul Emek Meslek Örgütlerinden KESK'li ve DİSK'li, TMMOB'li ve TTB'li Kadınlar olarak 1 Mayıs 1977'de de bu meydanda yaşamını yitiren işçi kadınların ve o gün kaybettiğimiz tüm sınıf kardeşlerimizin anılarını yaşatmak, özlem duyduğumuz bir başka dünyayı kurma mücadelesinde kaybettiğimiz tüm kadınları anmak için Taksim Meydanı'ndayız....." 1 Mayıs 1977'de yaşamını kaybeden Hacer İpek Saman'ı, Hatice

Altun'u, Jale Yeşilnil'i, Kadriye Duman'ı, Leyla Altıparmak'ı, Meral Cebren Özkol'u, Nazan Ünaldı'yı, Sibel Açıkalın'ı Taksim Kazancı Yokuşu'nda, "1 Mayıs 1977'de kaybettiklerimizi unutturmayacağız" yazılı pankartın ardında bu sözlerle andık.

Ücretli emeğin kadın yarısı olarak eşit performans göstermemize ve eşit yeteneğe sahip olmamıza rağmen hala ücret eşitsizliği ile karşı karşıyayız. Eşit işe eşit ücret talebiyle 1 Mayıs'taydık. Gündelik işle geçinen, güvencesi olmayan ve pandemi sırasında işinden olan, ücretli yaptığı işi evden ücretsiz yapmaya devam etmek zorunda kalan 1 milyon ev işçisi olarak iş ve gelir güvencesi talebiyle 1 Mayıs'taydık.

Pandemi sürecinde erkek şiddetiyle katledilen kız kardeşlerimizin öfkesi ile girdik 1 Mayıs'a. HSK'nin askıya aldığı İstanbul Sözleşmesi maddeleri ve yasallaşan infaz paketiyle artan erkek şiddetini bir kez daha taleplerimizi yineleyerek hatırlattık. İstanbul Sözleşmesi ve 6284 sayılı yasa etkin bir şekilde uygulansın diyerek 1 Mayıs'taydık.

DİSK Kadın Komisyonu, KESK Kadın Meclisi, TMMOB Kadın Çalışma Grubu, TTB Kadın Hekimlik ve Kadın Sağlığı Kolu'ndaki kadınlar yaptığı açıklama ile çalışma yaşamında her türlü ayrımcılığa karşı sesini yükseltti. Cinsiyetçi iş bölümü son bulsun, zorunlu olmayan sektörlerde üretim durdurulsun, çocuk ve yaşlı bakımını kadınların üzerinden alacak sosyal politikalar uygulansın, güvenceli ve kayıtlı istihdam sağlansın diyerek 1 Mayıs'taydık.

Kapitalizme ve Erkek Şiddetine karşı yeni bir dünya için videolar çeken, turuncu-mor balonları pencerelere asan, bahçedeki ağaçlara sarı bezler saran, hastane koridorlarında sözünü yayan, Ankara Madenci Anıtı Önü'nden, Taksim Meydanı'ndan "1 Mayıs Yasaklanamaz" diyen milyonlarca kadın olarak 1889'dan bugüne 1 Mayıs'taydık.

Kapitalizme ve erkek şiddetine karşı yeni bir dünya için feminizm şart. Yaşasın 1 Mayıs!

Marketlerden yükselen sese kulak verelim!

Ve bugün sorunlar karşısında örgütlenmeye başlayan işçiler, önümüzdeki günlerde mücadele kızıştıkça alternatif bir tedarik zincirinin örgütlenmesinde öncülük üstlenecekler.

Tarihin en ilginç 1 Mayıs'ına tanıklık ettik. Hem de izleyerek değil bizzat içinde eylemcisi olarak. İktidara gün doğmuştu, salgın fırsat bilinmişti ve beklenen 1 Mayıs'ta sokağa çıkma yasağı gelmişti. Sermaye cephesi mutluydu; bu 1 Mayıs'ta cılız bir iki ses dışında gürültü patırtı olmayacaktı. Ama öyle olmadı; mevcut koşullar altında DİSK'in inadı, Taksim'de ısrar edenlerin çabası, fiziksel mesafenin önemine dikkat ederek kent meydanlarında gerçekleşen eylemler, balkonlar, pencereler, sosyal medya mecraları... Hepsi 1 Mayıs alanıydı...

Bir 1 Mayıs alanı daha vardı hiç şüphesiz... Marketlerin önlerinde emekçileri alkışlayan eller, market işçilerine uzatılan karanfil, dayanışmayla üretilip marketlerde çalışanlara ulaştırılmış bir siperlik de 1 Mayıs alanı oldu bu sene. 1 Mayıs alanı yani taleplerin aktarılmasına, sesimizin çıkmasına vesile olan buluşmalar, eylemler.

Yurdun dört bir yanında gerek sokakta, gerek mahalle arasında, pencerede, balkonda 1 Mayıs'ın hakkını veren Halkevciler bir süredir bulunduğu mahallelerde kurdukları dayanışma ağlarıyla

sağlık emekçileriyle ve market çalışanlarıyla dayanışma gösteriyor; mahallelerde üretilen maske ve siperlikler işçi arkadaşlarımıza ulaştırıyordu.

Bu dayanışma faaliyetiyle ne kadar stratejik bir

seçim yaptığımızı da görmüş olduk. Salgın koşullarında kapitalizmin kendini yeniden üretme noktasındaki en kritik sektörler olarak öne çıkan yerlerde işçilerin örgütlenme kapasitesini genişletmek ve onların destekçisi olmak bugün için kapitalizmin sorgulanması ve alternatifi için gelecekte toplumsal mücadelelerin öncüsü olmak için en yerinde seçimdir.

1 Mayıs'ta dahi çalıştırılan, sokağa çıkma yasakları öncesi günlerde fazla mesai yaptırılan, hafta sonları sokağa çıkma yasaklarında çalıştırılmayınca hafta içi fazladan çalıştırılan, kişisel koruyucu önlemleri alabilmesi için

gerekli ekipmandan yoksun bırakılan, elinde ağır poşetlerle kilometrelerce yolu yürümek zorunda bırakılan market işçileri bu sorunlar karşısında sessiz kalmıyor. Şimdi ufak ufak başlayan sesini duyurma çabalarını işçilerin yan yana gelişleri izliyor. Ve bugün sorunlar karşısında örgütlenmeye başlayan işçiler, önümüzdeki günlerde mücadele kızıştıkça alternatif bir tedarik zincirinin örgütlenmesinde öncülük üstlenecekler.

Bu 1 Mayıs'ı armağan edeceğimiz market işçilerinin örgütlenmesi hepimizin emeğini bekliyor.

Emek Düşmanı İktidar İş Başında!

Emek sermaye arasındaki çelişki Erdoğan tarafından sermaye lehine bükülüyor. İşçi düşmanı yasalar, Cumhurbaşkanlığı kararnameleri, torba yasalarla hayata geçiriliyor. Erdoğan'ın Sarayı'ndaki duvarda "salgından ilk kurtarılacaklar; patronlar" yazıyor olmalı. Bugüne kadar patronların bile akıllarından geçiremediği düzenlemeleri Erdoğan, "yasal hak" olarak hediye ediyor.

İşçi düşmanı çıkarılan bazı yasaları derledik;

İşten çıkarmak 3 ay yasaklandı ama; 3 ay ücretsiz izin hakkı verildi. Bugüne kadar isteğe bağlı olan ücretsiz izin hakkı böylece Erdoğan tarafından patronların "yasal hakkı" haline getirildi.

Ücretsiz izne çıkarılanlar İşsizlik sigortasından faydalanacak ama; kısa çalışma ödeneği ve işsizlik ödeneği hakları kayboluyor. İşsizlik sigortasından bir işçinin eline 1177 TL geçerken Kısa Çalış-

ma Ödeneği'nden ve işsizlik ödeneğinde alacağı fazla ücret budanıyor. İşçiler açlık sınırının bile yarısı kadar ücret alamıyor.

Kısa Çalışma Ödeneği esnetildi ama; patronlar için adeta bir fırsata dönüştü. Kısa Çalışma Ödeneği'ne başvurudan önceki 60 gün hizmet akdinde olanlar ve son üç yıl içinde 450 gün süreyle işsizlik sigortası primi ödenenler faydalanabiliyor. Son 15 yıl içerisinde 23 bin işçinin faydalanabildiği ödeneye şu ana kadar 292 bin firma, 3 milyon 200 bin işçi için başvuru yaptı. Başvuru yapan firmaların yüzde 40'ı imalat sanayinden ve yüzde 51'i 1-3 arası işçi çalıştıran işletmeler oldu.

Telafi çalışma süresi 2 aydan 4 aya çıkarıldı ama; Cumhurbaşkanı'na verilen yetkiyle, keyfine göre bir yıla kadar uzatabilecek. Daha önce çeşitli gerekçelerle çalıştırılmayan iş-

çilerin 2 ay içerisinde telafi çalışmasına tabi tutulmasını öngören yasal düzenleme esnetildi. Bu durum birçok patronun ileride işçilere mesai ücreti ödemediği çalıştırması anlamına gelecek.

İşçiler çalışıyor ama; sendikal faaliyetler askıya alındı. Aile, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı tarafından yayınlanan genelge ile Çalışma Genel Müdürlüğü ve görevli makam tarafından yürütülen iş ve işlemler geçici süreyle durduruldu. Bu karar sendikaların toplu sözleşme yapması ve işçilerin grev hakkının askıya alınması anlamını taşıyor.

65 yaş ve üzeri, 20 yaş ve altı sokağa çıkması yasak ama; 18-20 yaş arasında çalışan 831 bin işçi bu yasaktan muaf. Yine 18-20 yaş arası ve 65 yaş üstü tarım işçileri bu yasaktan muaf.

Yapılan bu düzenlemelerde görüldüğü gibi işçi lehine görünse bile aslında işçi aleyhine birçok düzenlemeye 50 gün içinde imza atıldı. Televizyon ve sosyal medyadan yapılan propagandalarla ise algı yönetimi yürütüldü. İşçi sendikaları ise ya tehditlerle ya da iş birliğine zorlanarak sürecin dışında bırakıldı.

İşçilerin hak mücadelesi büyütülmeli

“Üretime devam” esasına dayanan Erdoğan'ın “işçi düşmanı” programı işçileri borçlandırma, sorunları öteleme ve patronları güçlendirme içeriyor. Temel çalışma haklarımıza gelen bu saldırıya karşı işçilerin birliği ve dayanışmasını büyütme görevi bizleri bekliyor. Emegün ülkesini kurabilmek için işçilerin hak mücadelesi büyütülmeliyiz.

200 Milyar TL nerede?

Kredi musluklarını açtıran iktidar mutlaka Rıfat Bey'in yüzünü güldürdü. İşçileri ise karanlık bir gelecek için borçlandırmaya mecbur bıraktı. Dünya Bankası'ndan talep edilen 100 milyon dolarlık kredi ile bizim geleceğimize ipotek koyarken gelen parayı yine yandaşlara peşkeş çekecek.

Hazine ve Maliye Bakanı Berat Albayrak sürekli ekranlar karşısına çıkarak "Ekonomik İstikrar Paketi" kapsamında açıklanan bütçe ile ilgili yanıltıcı açıklamalar yapıyor. 200 milyar TL'lik bir paketten bahsediliyor. Damat beyin Hazine ve Maliye Bakanı olmasına rağmen matematiği de zayıf. Verilen rakamlar toplanınca 200 milyar bulunmadığı gibi esasında Hazine'nin kasasından çıkan rakam da 200 milyar değil.

Zaten çeşitli ödenek alan gruplara sosyal yardım

Damat beyin verdiği rakamlar-

Hazinenin kasasından çıkıyor. O da 200 milyarın yüzde 5'ini oluşturuyor. Belirlenen 4 milyon 400 bin kişi ise bu süreçte işsiz kalanlar, ücretsiz izne çıkarılanlar da değil. Daha önce çeşitli yardımları almaya hak kazanmış şehit yakınlığı, engelli yakınlığı, yaşlı aylığı, çoklu bakım aylığı gibi gruplar sadece bu yardımdan faydalanabildi.

İşçilere "kredi çekin"

Paketin yüzde 73'ü borçlandırma, yüzde 5'i gelir desteği kalanı ise borç ertelemeden oluşuyor. Paket temel olarak işçileri, emekçileri, esnafı ve KOBİ'leri borçlandırarak ekonomik krizi şimdilik 6 aylığına erteleme telaşında. Şu ana kadar 4.848.756 kişi ve işletmenin başvuru yaptığı pakette en çok başvuru 3.977.000 kişi ile bireysel ihtiyaç kredisine oldu.

Özellikle işçileri borçlandırmayı temel alan ve sürekli olarak 5 bin TL'nin altında geliri olanlara 6 ay ödemesiz 30 ay vadeyle 10 bin

Ekonomik istikrar kalkanı kapsamında yapılanlar

	Başvuru (Kişi)	Onaylanan (Kişi)	Miktar
1000 TL Nakdi Destek Kampanyası		4.400.000	4.400.000.000
Temel İhtiyaç Desteği		3.977.000	22.295.000.000
Esnaf Deste Paketi	582.000	448.148	8.390.000.000
Paraf Ticari Kart	324.814	303.804	16.861.000.000
KGF Kefaletli İşe Devam Desteği	143.769	119.804	107.412.000.000
Toplam		9.248.756	159.358.000.000

*Berat Albayrak tarafından 25 Nisan 2020 tarihinde yapılan açıklama

dan yalnızca 4 milyon 400 bin kişiyi kapsayan bin TL yardım

lira reklamları çaresiz emekçileri başvurmaya zorluyor. 10 bin

TL'lik krediye başvuranlara ise çoğunlukla 3 bin TL'lik kredi çıkıyor.

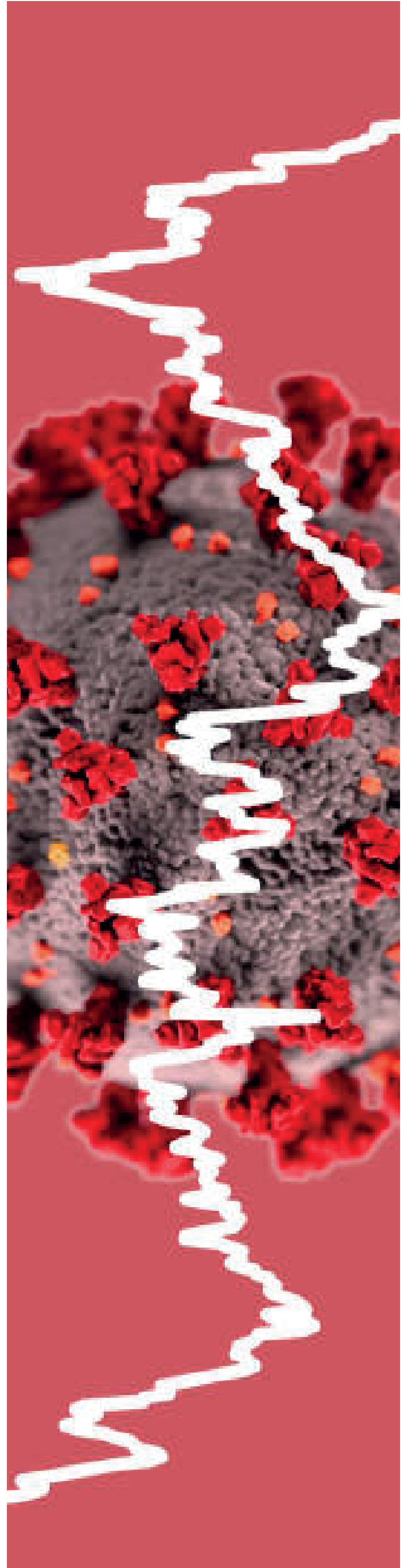
Bir banka müdürü gibi çıkararak sürekli kredi çekin diyen Berat Albayrak, 6 ay içerisinde her şeyin olağan hale geleceğini düşünüyor olmalı. Aksi takdirde gerçekten işi zor olacak. Çünkü bankalara çekilen krediler için Hazine garantisi verdi.

Şu anımız ve geleceğimiz ipotek altında

Kredi musluklarını açtıran iktidar mutlaka Rıfat Bey'in yüzünü güldürdü. İşçileri ise karanlık bir gelecek için borçlandırmaya mecbur bıraktı. Dünya Bankası'ndan talep edilen 100 milyon dolarlık kredi ile bizim geleceğimize ipotek koyarken gelen parayı yine yandaşlara peşkeş çekecek.

Elini cebine atmadan salgının yükünü emekçilerin sırtına yıkarak süreci tamamlamak isteyen Erdoğan, giderek artan işsizlik, sanayi üretiminde düşen kapasite oranı, tarihi rekor kırarak düşüş yaşayan Tüketici Güven Endeksi, üretim ve tüketimdeki azalış oranı, kapatılan işletmeler, kontrol altına alınamayan döviz kurları, azalan döviz rezervleri, artan bütçe açığı ve toplanamayan vergilerle ilgili çözümsüz durumda.

Tekrar soruyoruz 200 milyarlık salgınla mücadele programı bütçesi varsa nerede?

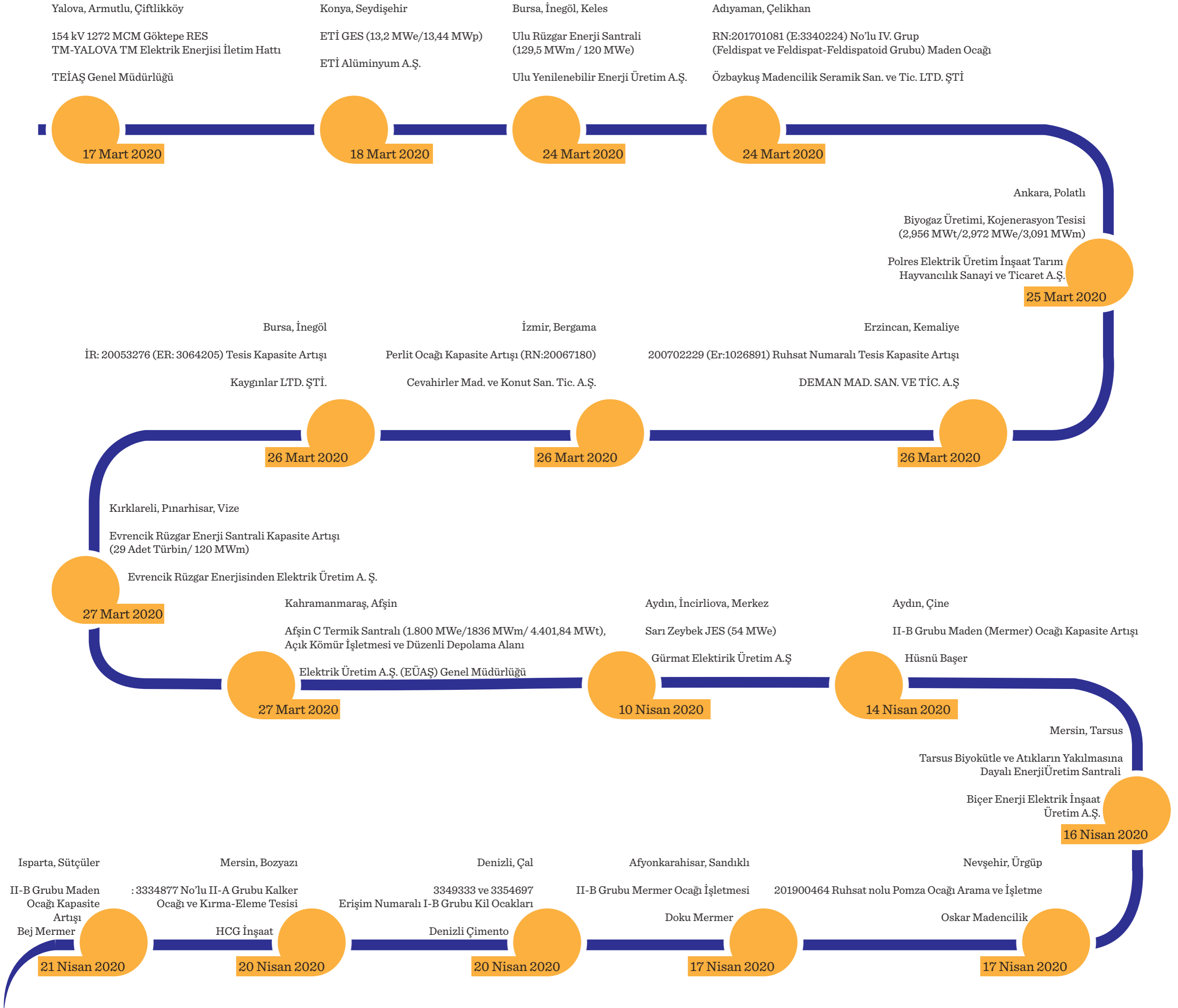

Son Bir Ayda 19 Yeni ÇED

Koronavirüs salgın süreci AKP'nin doğaya yönelik talan ve yağma politikalarının hızını kesemedi. Daha önce çeşitli itirazlar ve tartışmalar nedeniyle ilerletilemeyen ÇED süreçleri bu dönemde hızlandırıldı. Son bir aylık dönemde tam 19 projenin ÇED Olumlu Raporu, Çevre ve Şehircilik Bakanlığı tarafından verildi.

15 ayrı ilde 19 proje ÇED sürecini tamamlamış oldu. Onay alan projeler arasında termik santral projesi, biyogaz üretim tesisleri, rüzgar enerji santrali, elektrik enerji iletim hattı ile maden, demir, perlit, kalker, mermer, pomza ve kil ocakları var. Enerji ve maden alanında oluşan projelere yöre halkları tarafından itirazlar ve açılmış, devam eden davalar bulunduğu biliniyor.

Halkevleri Çevre ve Ekoloji Komisyonu tarafından derlenen projeler, yapıldığı yer ve ÇED olumlu aldığı tarih sıralaması şöyle;

Sermayenin Birikim Alanı

Elektrik Enerjisi

Karşımızda ülkenin dört bir tarafında girilmedik ırmak, orman, tarım arazileri, tüm canlılığın yaşam alanlarını bırakmamaya niyetli sermaye grupları ve onlara inşaat-tan sonra yeni birikim alanı açan bir siyasal iktidar var. Son zamanların sermaye birikim süreci, kentlerin ve doğanın neoliberal iktidarların devamlılığını sağlayan ideolojik argümanlar ile birlikte yeniden üretilmesinden geçiyor. Bu konuda “hakkını teslim etmek gerekirse” AKP iktidarının 18 yıllık bu “üretimi” irili ufaklı sermaye gruplarının derdine deva olmuştur. Özellikle son 10 yıl içerisinde yüzlerce akarsuyun üzerine kurdukları HES, canlıların yaşamlarını devam ettirdiği yerlere yapılan Termik Santral, Nükleer Santral, BES, JES, GES, RES... Tüm bu üretim yalnızca “ihtiyaç” üzerinden açıklanabilir mi? Peki bu ihtiyaç kim(ler)in ihtiyacı? Ya da böyle bir ihtiyaca gerek var mı?

Türkiye'nin Elektrik Kurulu Gücü ve Tüketimi

Türkiye'nin elektrik kurulu gücü Türkiye Elektrik İletim A.Ş. (TEİAŞ) verilerine göre Mart 2020 sonu itibariyle 91.371 MW olarak gerçekleşmiş durumdadır.

Türkiye'de elektrik tüketiminin ani en fazla tepe güç değeri (Max. Puant) 2017 yılında 47800 MW olarak gerçekleşmiş ve 3 yıldır bu değer aşılmamıştır. Şubat ayı içerisinde ise 43.604 MW olarak, nisan ayın da ise yaklaşık 32000 MW seviyesine gerilemiştir. Türkiye'nin elektrik üretimi 2019 Aralık sonu en yüksek tepe güç değerine göre ihtiyaç duyulan kapasite 60000 MW'dır. Yani 31.000 MW kapasite fazlası vardır. Elektrik tüketiminin faturaya konu olan 229 TW/h'ın toplam maliyeti (personel,yatırım ve kaynak maliyeti) 40 milyar TL iken, fatura toplam tutarı 178 Milyar TL olmuştur. Aradaki 138 milyar TL'nin (20 milyar

dolar) 38,6 milyarı vergi ve fonlara, yaklaşık 100 milyar TL'si ise doğrudan sermayeye aktarılmaktadır.

Elektrik üretim maliyeti (kaynaklar açısından) 11 krş/kWh, işletme maliyeti ise 17 krş/kWh olarak gerçekleşmesi rağmen evlerde 71 krş/kWh, Ticarethanelerde 94 krş/kwh, sanayide 81 krş/kWh ve tarımda 83 krş/kWh olarak faturalandırılmaktadır.

Özetle söyleyecek olursak:

- Enerji piyasası, tüm piyasa mantığında olduğu gibi kamu yararı değil şirketlerin daha fazla sermaye birikimi üzerine düzenlenmektedir.

- Doğayı ve bir bütün olarak yaşamı, bir avuç kapitalistin ellerine teslim edip, kendi paylarını da alarak tarumar eden iktidarın ihtiyaç dediği şey halkın enerji ihtiyacı değildir. İktidar, sermayenin yeni birikim değermenine su taşımak için halkı

suyu neden götürmesi gerektiğine ikna etmek zorundadır. Meşruluğunu kurmaya çalıştığı odak “ihtiyaç” argümanındadır. Ve bu da tüm olgular gibi sınıfsaldır. İçinde bulunduğumuz küresel COVID 19 salgın sürecinde ise sokağa çıkma yasakları ve karantina süreçleri insanların evlerinde daha fazla vakit geçirmesine neden oluyor. Dolayısıyla hane başı elektrik tüketimi pandemi süreci öncesine göre kıyaslandığında artıyor. Özellikle bu koşullarda “ihtiyaç” denilenin egemenler ve halk nezdinde aynı şeyi ifade etmediği aşikardır.

Siyasal iktidar açısından, bu maske düştüğünde geriye çırpıplak yalanlar, sırtını hangi sınıfa yasladıkları ve kimin ihtiyaçlarını karşıladıkları gün yüzüne çıkıyor. Halk açısından ise ihtiyaç, halkın ulaşılabilir, parasız enerji hakkını; enerji hakkı ise tüm canlılara, doğaya yabancılaşmayan bir mücadele programını zorunlu kılıyor.

Çay Üreticisinin Derdi Büyük

Yeni bir çay sezonu bu sene COVID-19 salgını ile geldi. Karadenizli üreticiler açısından zaten zor olan bir süreç daha da zorlaştı. Bugüne kadar çayda uygulanan kota ve kontenjan, düşük taban fiyatı politikaları üreticileri özel çay fabrikalarının insafına bırakmaktaydı. COVID-19 nedeniyle her sene Gürcistan, Azerbaycan'dan çay toplamaya gelen göçmen işçiler de bu sene yok. Üstüne bir de 4 ilin valiliğinin aldığı karar sonrası kentlerde yaşayan aile yakınları da bu sene bölgeye alınmıyor. Çay üreticisi adeta bütün zorluklar içerisinde yalnız başına bırakılmış durumda.

Taban fiyat hala belirsiz

Çay üreticileri bütün bu zor şartlar altında en azından taban fiyatın yüksek belirlenmesi ve kota, kontenjan uygulamalarının rafa kaldırılarak Çay-Kur'un alım garantisi vermesini bekliyor. Taban fiyat hala belirsizliğini sürdürüyor.

Kota uygulaması konusunda ise Çay-Kur Genel Müdürü Yusuf Ziya Alim kendi fabrikalarının kapasitesini hatırlatarak, mümkün olan en yüksek kotayı uygulayacaklarını söylüyor. Oysa üreticilerin talebi kota yükseltilmesi değil, kota'nın kaldırılması.

Çay-Kur alım garantisi versin

Çay üreticileri Çay-Kur'un bütün çayı alarak işleminin mümkün olduğunu söylüyor. Üreticiler, fabrikaların kapasitesinin yeterli olmadığı durumda özel sektöre ait fabrikalarda çayın işlenebileceğini söylüyor. Üreticiler çaylarına Çay-Kur alım garantisi vermediği durumda yine özel çay fabrikalarının insafına kalacaklarından hem düşük fiyattan hem de bir yılı bulan vadelerle çay vermek zorunda kalacaklarından yakınıyor.

Çay toplayacak tarım işçisi yok

Göçmen işçilerin gelememesi ve valiliklerin koydukları giriş-çıkış yasakları üreticileri çayların nasıl toplanacağı konusunda kara kara düşündürüyor. Rize Fındıklı Belediyesi ise İş-Kur üzerinden mevsimlik çay toplayıcısı alacağını duyur-

du. Meci kültürünü yeniden yaratmak istediğini belirten Belediye Başkanı Ercüment Cervatoğlu, alınan işçilerle çay toplama konusunda bölgede yeni bir kültür oluşturabileceklerinden bahsetti.

Çay Manifestosu talepleri dile getirdi

Bu sene çayını COVID-19 salgınının meydana getirdiği dezavantajlı durumda toplamak zorunda kalan üreticilerin taleplerini Doğu Karadeniz Halkevleri yayınladığı Çay Manifestosu ile dile getirdi. Üreticiler arasında genel kabul gören talepler şöyle;

Doğu Karadeniz Halkevleri olarak talep ediyoruz:

Çay üretiminin sağlıklı koşullarda sağlanması için alınacak önlemlerin detaylı bir şekilde belirtilmesi ve bu kapsamda Çay Önlem Planının hazırlanarak, hayata geçirilmesi gerekmektedir. Çayın geleceği için ortak bir tutum alınmalıdır.

Bölgemize dair bu konuda Çay Tarım Kurulu oluşturulmalı, bu kurullarda üretici örgütleri, sendikalar, DKÖ ler ve kooperatiflerle salgınla mücadele konusunda kriz masası kurula-

rak çayın toplanmasından, alım yerlerine ulaşması, fabrikalarda işlenip tüketiciye ulaşana kadar ki olan süreci çerçevesinde, çay üretiminin güvenli bir şekilde yapılmasının koşulları sağlanmalıdır.

Üreticilerin güvenli olarak illere girişi konusunda önlemler alınmalıdır. Çay toplanması için bölgemize gelmek isteyen yöre insanının büyükşehirlerden kontrollü olarak bölgemize gelmesi sağlanmalı, her gelen kişinin testleri yapıp test sonuçları çıkana kadar karantinada tutulmalı. Bu süreç kişilerin inisiyatifine bırakılmamalıdır. Ekonomik kayıplar devlet tarafından karşılanmalıdır.

Yaş çay tabanının bir an önce açıklanarak, insanca yaşanacak bir taban fiyatı ve destekleme primi belirlenmelidir. Olası gelir ve rekolte kaybı da göz önüne alınarak taban fiyatı belirlenmelidir.

ÇAYKUR üreticisine sahip çıkarak, üreticilere ÇAYKUR tarafından alım garantisi verilmelidir.

Kota ve kontenjan uygulamasına son verilerek, özel sektörün fiyat kırmasının önüne geçilmelidir.

Çay alım yerlerinde yığılmanın önlenmesi ve çay alımlarının sağlıklı koşullarda yapılabilmesi için alımların üreticiyi mağdur etmeyecek şekilde planlı bir şekilde yapılması sağlanmalıdır. Çay alımının organize edilmesi için gerekli planlama yapılmalıdır.

Bir eksperin en az dört alım yerine bakması yerine ÇAYKUR'da gerekli sağlık koşullarının sağlanması için istihdam arttırılmalı, mevsimlik çalışan işçilerin bu süreçte görev süreleri uzatılmalıdır.

Üreticiye girdi desteği sağlanmalı; gübre ve benzer girdi ihtiyaçlarını karşılamak için çiftçinin borçlu bulunduğu bankalar, Tarım ve Kredi Kooperatifleri tarafından üreticilerin borçları faizsiz olarak ertelenmelidir.

Fiziksel temasın kesilmesi çerçevesinde gübreleme, budama, temizleme vb. ön çalışmalar için bir araya gelmenin önüne geçilerek, bu işlerin yapılmasından dolayı yaşanacak olan kayıpların telafisi sağlanmalıdır.

Çay tarlalarında çalışmak üzere gelen mevsimlik işçilerin sağlık kontrolleri yapılmalı ve hijyen ve barınma koşulları sağlanmalıdır. Karantina sürecine alınan mevsimlik tarım işçilerinin ekonomik kayıpları devlet tarafından karşılanmalıdır.

Çayın hasadının yapılmasından, alım yerlerinden fabrikalara kadar getirilmesinden, işlenmesi ve sağlıklı koşullarda tüketiciye ulaşmasından sorumlu olan ÇAYKUR, fabrika ve alım yerleri başta olmak üzere mevcut hijyen sorunları acilen giderilmeli ve bu süreçte daha sıkı önlemler alınmalıdır. Mayıs ayında çay hasadının ve işlenmesinin başlanacağı göz önüne alındığında sağlıklı ve insani çalışma koşulları bir an önce sağlanmalıdır. Bu konuda özel çay fabrikalarının gerekli önlemleri alıp almadıkları konusunda denetimler yapılmalıdır.

Çay üreticileri ve çay fabrikalarındaki tüm çalışanlar için yeterli sayıda eldiven maske ve dezenfektan temini yapılmalıdır. Bunların dağıtımını ücretsiz olarak yapılmalıdır.

Çay fabrikalarında havalandırma sistemleri çalışır duruma getirilmeli, olmayan işletmelere havalandırma sistemi kurulmalıdır.

Çay üreticilerine, çay fabrikalarında çalışan işçilere ve ailelerine test yapılmalı, çıkan sonuçlara göre gerekli önlemler alınmalıdır.

ÇAYKUR ve özel çay fabrikalarında risk grubunda olan işçiler için mevsimlik işçiler dahil olmak üzere ücretli izin verilmelidir.

Çay nakliyatında çalışan kamyoncuların hijyen koşulları sağlanmalıdır.

EVDE KALAMAYANLARI GÖR!

Başta sağlık emekçileri olmak üzere, market çalışanları, hizmet sektörünün değişik birimlerinde çalışanlar, otomotiv işçileri, beyaz eşya sektöründe çalışan emekçiler, inşaat işçileri, mevsimlik tarım işçilerine bu festivali ithaf ettik.

İşçi Filmleri Festivali gerçekleştireceği ONLINE film festivali ile 'işçiler vardır, emekçiler vardır; ülkemizi yönetenler onları görmüyor, önlem almıyor, virüsün insafına bırakılıyorlar. Eve ekmek getirmek için ne iş olsa yapacak hale getiriliyorlar! EVDE KALAMAYANLARI GÖRÜN!' mesajını vermek istedik.

Festival açılış etkinliği, 1 Mayıs 2020 saat 20.00'de İFF Youtube kanalında canlı yayınlandı.

Gecenin sunuculuğunu oyuncu Alican Yücesoy yaptı.

Müzikleri ile Kardeş Türküler, Şanişer, Metin-Kemal Kahraman, Burcu Yeşilbaş açılış gecesine katıldı.

Ayrıca Oyuncu Mert Fırat, Ercan Kesal, Yurt dışından Tunç Okan ve yönetmen dostlarımız katıldı

Açılış filmimiz Fatih Pınar'ın yönettiği 'Kaza Değil Cinayet' filmi idi.

Gösterimler 8 Mayıs akşamına kadar sürecek.

Festival gösterim programız ve filmlerimiz hakkında ayrıntılı bilgilere www.iff.org.tr adresinden ulaşabilirsiniz.

Filmler canlı yayın tekniği ile festivalin YOUTUBE kanalından gösterilecektir. Sadece programda belirtilen saatlerde izlenebilecek olan filmler, daha sonra arşivden izlenemeyecektir. Film gösterimleri sonrasında canlı yayınlarla yönetmen söyleşileri gerçekleştirilecektir. Dünyanın her yerinden izleyiciler yönetmenlere sorular sorabilecektir.

İyi seyirler..

www.iff.org.tr

Festival filmleri ve canlı yayınlar için:
<http://youtube.com/c/işçifilmlerifestivali>

6 Mayıs '72 Unutmayacağız

Bizi bağımsız bir ülkenin çocukları olmaktan mahrum eden hepimiz dahil sizlersiniz. Çünkü Amerika sizin döneminiz sırasında Türkiye'ye girdi ve hiçbiriniz sesinizi çıkarmadınız. Ve Demokrat Parti iktidarına 10 yıl ses çıkarmadınız. Ta ki 38 yurtsever subay ses çıkarana kadar ve onları devirene kadar. Ve bugün aynı savcılar bu şahıslar hakkında da idam kararı istemektedir. Süleyman Demirel'in Anayasa'yı ihlaline ve despotizmine ve ülkeyi Amerika'ya satmasına ses çıkarılmadı.

Ve meydanlarda bunlara karşı bizler dövüşmek zorunda kaldık, bizler kurşunlandık. Ve sonunda idam isteğiyle buraya getirildik

Bizim düşmanımız Amerikan emperyalizmi ve yerli işbirlikçileridir

Dediğim gibi Türkiye'yi bu hale getiren eski yöneticilerin bütün suçları bize yüklenmek istenmektedir. Bütün eski idarecilerin suçu bize yükletilmek istenmektedir.

Türkiye'nin bağımsızlığından başka hiçbir şey istemedik ve hayatımızı bu yola koyduk. Varlığımızı Türkiye halkına armağan ettik.

